

PORTADA

NO DISCRIMINIS. NO CANVIÏS DE LLENGUA
PARLA CATALÀ SEMPRE

Des que vàrem començar a enviar-vos aquestes Lletres de Català Sempre (principis del 2007), aquesta finestreta ha figurat sempre a la nostra portada. Treballar a favor de la llengua és el nostre objectiu, i la manera de fer-ho queda definida en la presentació de la nostra web: *“Cal estendre l'hàbit de mantenir-nos sempre en l'ús del català, és a dir, no discriminar l'interlocutor, respectar-nos nosaltres mateixos, no canviar de llengua”*.

Tenim clar l'objectiu. Però, què podem fer per aconseguir que cada vegada siguin més les persones disposades a incorporar aquest hàbit de manera natural?.

Ens permetem fer-vos alguns suggeriments:

◆ **Cal ser insistents**, repetir i recordar, incansablement, la necessitat de parlar Català Sempre. Tots els sociolingüistes afirmen que l'ús oral de la llengua és el millor mitjà (i potser l'únic) per mantenir-la viva. Recordem les paraules de Manuel Sanchis Guarner: *Una llengua no mor perquè no guanye nous parlants; només mor si la deixen de parlar aquells qui la parlen”*

◆ Cal millorar el coneixement de la llengua, tant parlada com escrita. Algú ha dit: *“Res no s'estima si no es coneix i res no es coneix sense esforç i voluntat”*. El tresor que tenim l'obligació de guardar, la nostra llengua, és tan valuós com el de qualsevol de les llengües més cultes que existeixen al món.

◆ **Cal llegir en català sempre.** És extraordinària la desproporció existent a Catalunya (i encara més als Països

Catalans) entre l'edició de llibres en català si la comparem amb la dels que ho són en castellà. Feu-vos doncs un propòsit: compreu sempre llibres (i periòdics) escrits en català. Des d'aquí volem enviar un missatge de reconeixement a tantes llibreries que, amb dificultats i sacrificis, mantenen i promouen la venda de llibres catalans i que, per tant, són un puntal ferm a la vitalitat de la llengua.

♦ **Cal ser realistes** i admetre que la nostra llengua es troba en un moment difícil i compromès. Tenim enemics (sí, enemics!) dintre i fora del nostre territori o àmbit lingüístic. Ja teniu present que són molts els qui pretenen i celebrarien la desaparició del català?. Ens toca ser militants en la defensa de la nostra llengua. Guanyem adeptes i defugim el victimisme.

♦ **Cal superar la deixadesa** i la manca de qualitat de la llengua que fem servir quotidianament. Parlem-la amb naturalitat, però amb correcció. No oblidem que, des de fa molts anys, patim la contaminació produïda per la penetració de la llengua veïna i la pressió d'un entorn desfavorable provocat principalment pel cinema, la televisió i, en general, els mitjans de comunicació aclaparadorament fets en castellà.

♦ Acabem amb una constatació positiva i esperançadora: són moltes les persones, entitats i col·lectius que treballen a favor de la llengua. El seu treball silenciós i, sovint, sacrificat ens anima a continuar. Seguim-ne l'exemple, però no en silenci, sinó visiblement. Estem plenament convençuts que, una vegada més, tal com ha estat al llarg de la nostra història, ens en sortirem. Tenim motius sobrants per creure-ho perquè, no us heu adonat que cada vegada som més els qui associem llengua, identitat i llibertat? I que per salvar-ne una cal salvar les altres? I que volem salvar-les totes tres? Doncs, sí.

*

Pàtria de llengua

De l'article amb el mateix nom publicat darrerament per **Josep Murgades i Barceló** (Reus, 1951, filòleg i traductor), recollim aquests fragments: *“La meva pàtria és la meua llengua”*.

La llengua és per a molts, sí, la pàtria. Sense aquella (la llengua), aquesta (la pàtria) no passa de ser sinó una

superestructura tan inevitable com sovint aliena, si no francament hostil. Una hipotètica Catalunya independent amb la seva llengua en una situació comparable al gaèlic a Irlanda o (cada cop més, alerta!) al català a Andorra, ja se la poden ben confitar.

La pàtria és feta de llengua. I si, com s'ha dit, és el nacionalisme qui fa la nació i no a l'inrevés, és des de la llengua que importa fer la pàtria. Aquesta, sense aquella, no fóra tal. Sols, com a molt, un país *hispano* més.

*

La llengua com a pàtria

Abans que escriptor sóc lector i parlant, i gràcies a les paraules sóc ciutadà del món. Aprenc, conec i em comunico amb la llengua que tinc. M'explica i em presenta; per ella existeixo. No hi ha territori, institució, llei, ni història amb qui em calgui ser més lleial. No tinc altra fidelitat que la que li dec a la llengua que he après dels meus pares, que va amb mi tothora i amb la qual visc. Només ella em representa, em defineix i em posa dempeus damunt aquesta terra eixorca.

Tinc un univers ample i riquíssim: vaig fer el primer plor, vaig aprendre a demanar, a dir t'estimo i a ser exigent i generós en català. En català visc la vida i en sóc cosmopolita. He transmès a la meva filla el goig d'aquest patrimoni mil·lenari i ric amb la mateixa passió que l'estimo. Així ho ha entès i així ho viu i ensem ho transmet. Ella, els joves, són la millor garantia de la pervivència i la vitalitat futura del més gran monument que els nostres avantpassats ens han llegat.

La llengua catalana, és la meva única pàtria i res ni ningú me l'arrabassarà.

He fet de l'ús modern i constant de la llengua i de la preservació dels seus ancestres el meu present, i damunt d'ell maldo dia a dia per contribuir a aixecar un futur personal i col·lectiu ric i ple.

Amb les mans i la ment, no tinc res més. Els castells es conquereixen, les terres s'abrusen, els pobles es dominen i les

persones s'esclavitzen. Les parles són indomables. La llengua catalana, aquest territori intangible, aquesta fortuna fràgil, aquesta mena extingible, aquest baluard inexpugnable, és la meua única pàtria i res ni ningú me l'arrabassarà. En ella visc i només en ella moriré. Encara que en sigui l'últim parlant.

Rafael Vallbona Sallent (Barcelona, 1960).
És periodista, escriptor i guionista de ràdio i TV

NO DISCRIMINIS. NO CANVIÏS DE LLENGUA
PARLA CATALÀ SEMPRE

INDEX DELS ARXIUS ADJUNTS

ARTICLES

- ◆ Enric Cirici, Barcelona 1931, Diplomat en estudis sobre les comunitats europees, de formació acadèmica d'enginyeria química és l'autor de l'article "Sense Estat no hi ha català". La resistència que fan les famílies, l'escola i les associacions preserven la llengua catalana de la seva mort.
- ◆ Joan Tudela, escriptor i periodista (Barcelona 1954), recupera un article titulat "La resurrecció de la llengua hebrea" publicat per ell mateix l'any 1992. *A l'hora de rellegir aquest article meu de fa vint anys, penso que ara diria el mateix.*
- ◆ Vegeu l'arxiu "Article" L.115

ENTREVISTES

- ◆ «Les llengües s'han de dir pel seu nom, català i aragonès»
Francho Nagore, filòleg pioner de la normativització de l'aragonès, considera un "disbarat" i una "aberració" el nou projecte lingüístic del govern d'Aragó .
- ◆ "Os que no fablaban catalán", Sergio del Molino. "Fa anys, fendo una gambadeta debant d'o Corte Inglés, una sinyora me tendió una fuelleta con a leyenda "No hablamos catalán", y me'n demandoron una sinyatura..."
- ◆ "Els andalusos són treballadors i a Catalunya ho han demostrat". L'advocat Manuel Medina és un home fet a si mateix. Nascut a Cañada de Fuensanta, testimoni de la misèria patida a l'Andalusia del segle passat.

DIVERS

- ◆ "Les tempestes fan que els arbres tinguin les arrels més profundes", Eugènia de Pagès
 - ◆ Un nou atac als fonaments, Jordi Pujol
- Vegeu "Divers" L.115

MIRANT ENRERE

- ◆ Història: Alfons II, el Liberal
- ◆ Llengua: Ramon Llull, la seva obra (30)
- ◆ Vegeu l'arxiu "Mirant enrere" L.115

LLENGUA CATALANA

- ◆ Literatura: Miquel Costa i Llobera
 - ◆ 5 raons per parlar català
 - ◆ Diccionari del català col·loquial
- Vegeu l'arxiu "Llengua catalana " L.115

.

LLIBRES

- ◆ En aquest cas us oferim un magnífic article escrit per Marc Vilarasau (Barcelona, 1968), jesuïta i arquitecte. Ha estudiat el primer cicle de teologia a Barcelona i el segon al Centre Sèvres de Paris
 - ◆ Converses amb Teresa Forcades, Eulàlia Tort Dau
 - ◆ El blau en la senyera, Joan Fuster
 - ◆ "Punts de meditació", Joan Fuster
- Vegeu l'arxiu "Llibres" L.115

.

BREUS

- ◆ L'independentisme suma
 - ◆ La Franja es rebel·la
 - ◆ Martin Schulz, president del Parlament Europeu, es fa ressò de la defensa del català a les Illes.
 - ◆ Per fi Twitter parla en català
 - ◆ L'Associació de Municipis per la Independència
 - ◆ Catalunya vol viure en llibertat
 - ◆ Al pòdium amb l'estelada
- Vegeu l'arxiu "Breus" L.115

.

QUÈ FAIG SI...?

◆ Capítols 22 al 27 de 35
Vegeu l'arxiu "Que faig si...?" L.115

* * *

El que mata el català és la indiferència, no els hostils.
M. Carme Junyent. Lingüista i professora a la UB

Cordialment, **Català Sempre**

* * *

**PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA**

Per a consultes i queixes lingüístiques aneu a
<http://www.plataforma-llengua.cat/queixes>
la **Plataforma per la Llengua** us assessoraran i
aconsellaran com podeu actuar.

* * *

◆ Per a més informació i noves adhesions entreu a la nostra web:
<http://www.sempre.cat>

◆ Ens plau recordar-vos que teniu accés a les Lletres ja editades
entrant al nostre web www.sempre.cat i fent clic a "Totes les
Lletres"

◆ Si no voleu continuar rebent les nostres Lletres podeu
respondre aquest escrit amb la paraula "baixa" o bé enviant una
nota a catala@sempre.cat